

OTÁZKA - ODPOVĚĎ V.V. PĚAKINA ze dne 10.4.2023 (VIDEO ZA DAB, 1 hod 25 min + Přepis)

- CZ24 News | 16. dubna 2023

Fond konceptuálních technologií uvádí Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky, posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 10.04.2023.

Minulý týden, třetího, druhého dubna došlo v Petrohradu k teroristickému útoku. Vyšetřovací výbor to potom kvalifikoval výslovně jako teroristický útok.

Mluvílo se o tom hodně, ale chybí porozumění tomu, co to vlastně mělo znamenat. Mohl byste to okomentovat?

Byl to teroristický útok.

Ono vlastně nepochopení toho, co to bylo za teroristický útok, proč k němu došlo a jak,

vyvolává výslovně chování vykonavatelky toho teroristického útoku,

která přinesla tu sošku,

co potom vybuchla.

Zde je nutné zmínit jednu věc.

Že ta teroristka hledala způsob, jak se přiblížit Tatarskému, dost dlouho.

Kreslila pohlednice, modelovala sošky,

aby si vytvořila určité renomé,

že je vlastenka a prostřednictvím umění prosazuje vlastenecké ideje.

Že podporuje naše vojáky na frontové linii,

na bojištích speciální vojenské operace,

že pracuje na sjednocení naší společnosti.

Takže na tom pracovala dlouho.

Zda ty sošky modelovala sama, zda ty

pohlednice kreslila ona sama, my nevíme.

Nemáme takové faktologické informace, nejsme žádná tajná služba, abychom zkoumali její celoživotní činnost.

Abychom to mohli prověřit na této úrovni,

ale pozornost vyvolává něco jiného.

Vladlen Tatarskij, Maxim Fomin byl jako oběť zvolen už dávno.

To právě proto vytvářeli

této dívce pověst sochařky.

Aby potom tu sošku mohla přinést.

Aby jí účast v té vlastenecké činnosti umožnila donést tam tu trhavinu

a vložit ji do rukou přímo Tatarskému.

A že se jednalo o trhavinu a žádné odposlechové zařízení, které by mělo stát v nějaké kanceláři,

kde probíhají nějaká utajená jednání, aby je bylo možné odposlouchávat, to je zcela zřejmý fakt.

A bylo to známo i té teroristce,

Darje Trepové.

Ukazuje to její gesto, instinktivní gesto rukou, když to vybuchlo.

Ona velmi dobře věděla, co se teď stane, a proto nastavila ty ruce.

A také velmi dobře věděla, že ona osobně se nachází v bezpečné zóně,

protože sám Tatarskij ji kryl svým tělem před střepinami a výbuchovou vlnou.

Částečně se k ní ta vlna samozřejmě

dostala, ale ty střepiny přece letí přímo.

Proto se jí také nic nestalo.

Ona si tak i sedla.

A nejspíše někdo, kdo tam byl

s ní, ale také na bezpečném místě,

aktivoval výbušné zařízení v okamžiku, kdy to bylo bezpečné pro samotnou Darju Trepovou.

A je možné, že by to aktivovali i v případě, že by ji to mohlo zasáhnout, že by byla v zóně ničivého účinku.

I to je možné, to bez debaty.

Ale to, že si sama zvolila místo, aby ji kryl vlastním tělem, je vypovídající.

A to gesto rukou, kdy možná někoho uviděla a došlo jí, že bude následovat výbuch...

To už je vše na úrovni domněnek.

Ne, to není analytika.

Je to předpoklad založený

na určitém jednání.

Zacházet za tyto závěry už nelze,

to by už byly smyšlenky, výmysly.

Ale co je očividné? Že věděla,

že se jedná o bombu

a že se nachází na bezpečném

místě v okamžiku výbuchu.

Ovšem její další chování bylo dost specifické.

Jako teroristka se měla okamžitě někam uklidit.

A ona v prvním okamžiku stála zaraženě u vchodu, rozhlížela se. Třeba někoho hledala?

Někoho, kdo tam nebyl?

A potom začala zmatkovat, to její ježdění sem

a tam a neumělý pokus změnit si účes.

Koupila si lístek do Uzbekistánu.

Co se to stalo?

Vždyť pokud se dopustíte teroristického činu, tak se musíte nějakým bezpečným způsobem vzdálit.

My víme, že když provedli ten teroristický čin proti Darje Duginové,

tak ta teroristka v klidu odjela přes

připravené okno na hranici, okamžitě.

To znamená, že ústupové cesty byly

připraveny, takže utekla.

A zde jsme pozorovali, jak se člověk, který se dopustil teroristického činu, snaží zachránit sám.

Což zase napovídá, že je dost pravděpodobné,

že při tom teroristickém útoku měla sama zahynout.

Nu, za určitých okolností...

Mohli tu bombu aktivovat, i kdyby se ona nenacházela na bezpečném místě. Kdyby například byla...

Řekněme, že by Vladlen Tatarskij trval na tom, aby si sedla vedle něj ke stolu.

Ona by si tam samozřejmě sedla v naději,

že bomba v tu dobu aktivována nebude.

Ale jak ukazuje její další osud, nikdo o ni už nestál.

Její chování v dané situaci připomíná chování...

Na začátku 21. století, více to neupřesním,

běžel takový miniseriál Vyšetřovatelé.

A ten vyšetřovatel tam měl jeden případ takových podivných teroristických činů.

Unesli dítě, někoho zabili...

Celá příprava šla podle

přesného scénáře,

a najednou v určité etapě pachatel dospěl do situace, kdy nevěděl jak dál.

A potom se při vyšetřování ukázalo,

že všechny ty teroristy, zločince připravovali k provedení teroristických činů ve vztahu k určitým osobám.

A protože ten důvod padl, ty teroristické činy byly odvolány, tak ta příprava byla...

Ten čin byl odvolán, jenže oni už byli

připraveni, a najednou byli nepotřební.

Onu už ale jednali podle těch algoritmů,

na které je připravovali.

A ta příprava byla založena na počítačové hře, kdy třeba doběhnete ke zdi

a najednou se ocitnete o úroveň výš.

Důležité bylo doběhnout k té zdi, abyste se dostali na vyšší úroveň.

A v reálu to dopadlo tak, že zločinec doběhl ke zdi,

chtěl se dostat na další úroveň, a to se mu nezdařilo.

Psychologicky u nich byla posunuta hranice mezi počítačovou hrou a realitou.

V reálu se dopouštěli zločinu, ale vnímali to jako hraní hry. Ale proč o tom mluvím?

Ne, že by ji naprogramovali pomocí hry,

ale že se chovala jako hráč, kterého připravili na určitý scénář, který nevyšel.

Pokud ten člověk doběhl k té zdi, měl u ní předat unesené dítě jinému člověku a dostal by se na další úroveň.

Jenže ten člověk tam nebyl.

A potom to vypadalo jako nesmyslný zločin.

Takže co ukazuje chování Darji Trepové?

To její chování napovídá, že její role byla plně v režii určitého scénáře jen do okamžiku smrti Tatarského.

Nikdo neměl v úmyslu

ji potom někam uklidit.

Je velmi pravděpodobné, že měla sama zemřít v důsledku toho teroristického činu.

Jenže Tatarskij ji zakryl

svým tělem, a tak přežila.

To ji takříkajíc Bůh ochránil, aby s ní teď bylo možné pořádně zapracovat

a ona mohla sdělit nějaké informace důležité pro naše tajné služby.

Jinak by nebyla ušetřena a vůlí osudu zahynula společně s ním.

Takže Tatarskij se fakticky tím, že ji zakryl svým tělem, podílel na předání důležitých informací,

které jsou důležité pro celý stát, pro všechny lidi, do rukou vyšetřovacích orgánů, které to teď mohou využít.

Když vyšla ven, tak tam její parťák nebyl.

Musela se snažit zachránit sama.

Očividně potom začala telefonovat,

aby se nějak sama zachránila.

Kdyby se jí chystali zachránit, tak by nasedla do auta, které by tam na ni čekalo.

Uvnitř by změnila svůj vzhled.

Nemusela by si stříhat vlasy.

Kdyby to bylo zapotřebí, mohla se ostříhat předem: „Prostě jsem změnila účes...”

Vzala by si paruku, odvezli by ji k oknu zajištěnému na hranici

a ona by v klidu odjela do Estonska.

Zcela bez problémů.

Opakuji, jak to bylo provedeno

s vražedkyní Darji Duginové.

A podivné okolnosti tohoto teroristického činu se podobají podivným okolnostem jiného takového činu.

A konkrétně před pěti lety...

Více, před šesti lety.

3. dubna 2017 byl v petrohradském metru proveden teroristický útok.

Za tento útok na sebe nikdo

nevzal odpovědnost.

Ten útok byl tenkrát časově sladěn s návštěvou Petrohradu gosudarem Putinem.

I tam ta situace vypadala stejně,

probírali jsme to tehdy v našem

pořadu Otázka-Odpověď,

že prostřednictvím tohoto teroristického útoku

Putinovi ukazovali hranice toho, kam může zajít:

„Buď se srovnáš a zaprodáš Rusko, nebo ty teroristické útoky budou pokračovat.“

Je tu souvztažnost mezi podstatou těchto dvou teroristických útoků.

A co se týče konkrétního vývoje, to uvidíme na průběhu dalších událostí.

To nám napoví, proč k němu došlo.

Ale jedna věc je už zcela očividná, a to proč

k tomu teroristickému útoku došlo.

6. dubna noviny Bild publikovaly článek,

kde se uvádělo, že Ukrajina dokázala,

že je možné s Ruskem

provádět cokoliv.

A to včetně útoků na ruské území, protože Rusko na to nebude příslušně reagovat, nebude zvyšovat eskalaci se Západem.

A proto všechny ty útoky proti Rusku neznamení pro Západ nebezpečí.

Už jsem mluvil o tom, že podobná logika přivedla svět na hranu jaderné katastrofy.

Doslova na ní balancujeme. A proč?

Protože naši vnitřní podpindosníci se do takové míry bojí poškodit svého zahraničního páníčka, že nepřipouští žádnou odvetnou reakci.

Tak se na to podívejme.

Před rokem nám Litva zablokovala železniční spojení s Kaliningradem.

To vyvolalo dopravní problém, jak se dostávat ke svému území.

A tehdy ti, kteří byli vlastenci, říkali:

„Tu věc je nutné vyřešit tady a teď!“

Jak se říká, kuj železo, dokud je žhavé.

Musíme to s tou Litvou vyřešit.

Vždyť máme množství pák, jak na Litvu zatlačit, aby nám ten koridor opět zpřístupnila.“

Když si Litva vyskočila na Čínu, která se od ní nachází daleko, tak ji prostě Čína vygumovala z mapy.

Ale Litva není závislá na zdrojích z Číny, je plně závislá na zdrojích z Ruska. Litva z těch zdrojů žije!

A protože ty zdroje z Ruska neustále dostává, tak mu provádí špinavosti.

Protože podmínky jsou takové, že ruští podpindosníci jí ty zdroje budou zajišťovat jen v případě, že Litva bude Rusku provádět

špinavosti, poškozovat ho.

Jen se podívejte, jak to v těch pobaltských „vymírátech“ vypadá s těmi památníky.

Čím více špinavostí ty tři pobaltské „vymiráty“ provádějí,

tím více zdrojů jim Rusko bezplatně poskytuje:

„Žijte si a dál provádějte Rusku špinavosti!“

Tohle zajišťují podpindosníci, kteří Rusko nenávidí.

Ale vraťme se ke Kaliningradu. Vyřešit ten železniční dopravní problém tehdy bylo zcela jednoduché, šlo to za pochodu, okamžitě, bez jakýchkoliv otázek, a ten tranzit by byl zajištěn.

A pokud by to bylo zapotřebí, tak bychom použili

obrněné vlaky pro ochranu železničních cest a hotovo.

Nikdo by ani nepípnul.

Tehdy se báli,

protože Rusko se nepustilo do speciální vojenské

operace podle toho plánu, který mu byl předepsán.

Já neustále mluvím o tom plánu podle scénáře Atavie Proxima,

jak jsem ho podmíněčně pojmenoval,

to já jsem ho takto pojmenoval.

Putin je v tomto ohledu přehrál a vojska

vstoupila ve třech kolonách, ze třech směrů.

Tenkrát rozdrtili prakticky všechno, stačilo už jen využít plody toho vítězství, jenže se začalo s kapitulací.

A tu kapitulaci spustily nejvyšší „elity“,

ve vládě, když začaly ustupovat:

„Oj, my Litvě dáme zdroje a ona tu železnici zablokuje. A co my na to? No my se s tím smíříme.

Vždyť je to lokaj samotného páníčka a my mu musíme posluhovat.

Třeba se za nás u páníčka

potom přimluví.“

Tenkrát nám vykládali, že to přece není nic tak

strašného, když zablokovali železniční přepravu:

„My vše dodáme po moři!“ A v televizi dávali takové pompézní reportáže.

„Podívejte, právě připlula nákladní loď a tamhle pluje druhá! Jedna přivezla to a druhá zase tamto.

Pro nás ta blokáce železniční přepravy není žádným problémem.“

Ale vlastenci už tehdy namítali, že nám také mohou uzavřít Baltské moře.

Mohou nám zcela uzavřít Baltské moře.

Jak odpovídal Siluanov, když mu namítali, že naše

finanční prostředky mohou na Západě zkonfiskovat?

„Co to povídáte? To se nemůže stát!

Vždyť to je svatý Západ!

Jak vůbec můžete připustit takovou zpozdilou myšlenku,

že by nám na Západě mohli ukrást naše peníze?!

To by byl akt finančního terorismu. Západ není takový, je to světlonoš, kterému se musíme klanět!“

To jsou přece jeho slova!

Přesně takto to vysvětloval.

A jak to dopadlo?

No prosím, když to zkonfiskovali, tak ani

nemrknul! „Chachá? Vždyť se nic neděje...

Páníček si je vzal, on je potřebuje víc.“

Tohle byla celá Siluanovova reakce a dalších

podpindosníků z finančně-ekonomického bloku,

kterí likvidují ekonomiku Ruska, jednoduše ji LIKVIDUJÍ! Ze všech svých sil.

Kde jen mohou. Ale v daném případě,

s tím Kaliningradem...

Tento týden byl ohlášeno vstup Finska do NATO. A tady máte to uzavření.

NATO prostě rozhodne, že uzavře Baltské moře a bude. A náš Kaliningrad bude odříznut.

To je přece pro všechny očividné.

I těm zrádcům to bylo jasné už před rokem, když jsme říkali, že potřebujeme pozemní koridor.

„Oj, co to povídáte?

To se přece nikdy nestane...”

Vždyť nebyl až tak důležitý vstup Švédska do NATO jako právě Finska. Jen se podívejte, jak to provedli.

Finsko prý do NATO bez Švédska nevstoupí.

Bránili se tomu, bránili se, jak mohli.

Projevilo se těch 70 let klidného života z ruských zdrojů, které dostávali jen za to, že jsou neutrálním státem.

To je něčemu naučilo, že od nich mohou být odříznuti a hladovět jako všichni. To se jim nechtělo.

Jenže nikoho z těch podpindosnických „elit“ vychovaných v Evropě nezajímají zájmy jeho státu, jeho národa.

Jediné, co je zajímá, je splnit

vůli zaoceánského páníčka.

V tom jsou stejní podpindosníci u nás, ve Francii, Německu...

V Německu uzavírají poslední

tři jaderné elektrárny.

Právě teď, kdy mají nedostatek energií a hrouť se jim veškerá výroba, protože nemají dost elektřiny ani plynu...

Přesto je zavírají.

Stejně je to v případě Finska, není důležité,

co to přinese státu, hlavní je posloužit páníčkovi.

A jak ten vstup „elity“ podmiňovaly?

„Půjďme do NATO společně se Švédskem.

Bez něj tam nevstoupíme.“ To byla počáteční etapa. Jak fungují Overtonova okna?

Vzpomínáte?

Od nepřijatelného k přijatelnému.

Dále. Turecko, to zásadové Turecko!

Buch a zablokovalo vstup Švédska.

A to nerozumné Švédsko dělá

jednu pošetilost za druhou,

aby to ty Turky neustále

rozčilovalo, jak bych to řekl...

...pobuřovalo, vyvolávalo jejich odmítání: „Švédsko dělá to a ono! Proto žádné členství v NATO!“

A mezitím ta společnost, kterou připravili

na to, že vstoupí do NATO...

„Nu což, Švédsko tam pořád nechtějí pustit. Musíme tam vstoupit sami.“ A hotovo, Finsko je tam.

Chápete to? Převezli ty lidi raz dva. Důležité je bylo na to připravit a to udělali.

A co teď? Finsko zcela přišlo o svou subjektivitu, stejně jako Ukrajina.

Zatímco dříve mohlo mít nějakou váhu a někde nějak hájit své státní zájmy...

Přestože je to projektově zkonstruovaný stát

bez subjektivity, tak na základě té hry před lidmi,

ho byli nuceni takříkajíc ctít jako stát, a jako takový se mohl na někoho s něčím obracet.

A protože žilo z ruských zdrojů, tak mohlo odolávat nátlaku ze strany Západu, tomu zdrojovému.

Teď bude od těchto zdrojů odříznuto, od těch ruských a začne být závislé na Západu.

No počkejte, a jak bude odříznuto od těch ruských zdrojů, když mu je stále dodávají?!

A jak byla odtržena od zdrojů

Litva? Celé to Pobaltí?

A jak byla odříznuta od ruských zdrojů,

od plynu Evropa? Konkrétně Německo?

To přece bylo odříznuto. Ano, bylo.

Ale stále ten plyn dostává, ale jak?

Teď dostává drahý ruský zkapalněný plyn, který kupuje od Američanů:

„Když budete poslouchat, tak vám ten plyn třikrát draž prodáme. A když ne, tak vás od něj odtrhneme!“

To je americký postoj.

K těm z Pobaltí: „Když budete poslouchat...

Vidíte, jak vám z Ruska zdroje proudí?

Dodávají vám je. Vy jste zbořili památníky, jasně dali najevo, že jste plně na straně fašismu.

Vy jste zbořili památníky sovětským vojákům, vítězům nad fašismem, nacismem Třetí říše,

a teď k vám z Ruska jedou celé

vlaky s různorodými zdroji.

Energetické zdroje k vám proudí.

To všechno, můžete si žít.“

To zařídili podpindosníci u nás!

A Američané jim ukazují: “My vám

z Ruska dodáme, co budete chtít.”

A teď se do stejné situace dostalo Finsko. Už

nebude dostávat zdroje od Ruska, ale od USA.

„Chová se Finsko poslušně?“ Takto přemýšlejí USA. „Tak bude dostávat ruské zdroje.

Když nebude poslušné,

tak ty zdroje budou odstřiženy.“

Ta situace se otočila. „Elita“ Finsko zradila, zájmy národa jsou jí ukradené.

A opět proměnila to území v území,

ze kterého vychází pro Rusko hrozba.

Jako to bylo před 2. světovou válkou.

A připomenu, že v té světové válce...

Za tu sovětsko-finskou válku v letech 1939-40 může výlučně Finsko, které nechtělo, stejně jako Velkoukrové...

Ty hrábě jsou úplně stejné jak pro Velkoukry, tak i pro Velkofiny, Velkokazachy...

Ty hrábě jsou pořád stejné. Zachtělo se jim velkého Finska až do Jeniseje

a zcela cílevědomě

eskalovali ten konflikt.

Finsko patří mezi limitrofní nástupnické státy, jehož hranice byly po 1. světové válce vymezeny jako dočasné.

A mohly být korigovány v případě, že by neodpovídaly zájmům sousedních států.

Na základě tohoto ustanovení, výslovně podle tohoto ustanovení zorganizovali Mnichovskou zradu,

na jejímž základě část Československa odřízli a předali Německu, přičemž část si přivlastnilo i Polsko!

Jednalo se o nástupnické státy, u kterých nebyly hranice pevně zakotveny.

Finsko bylo v úplně stejné situaci.

Finsku byla přenechána

ruská území, ale potom řekli:

„Ne, potřebujeme zajistit bezpečnost našemu

druhému hlavnímu městu, městu tří revolucí...

Leningrad je třeba ochránit, takže tu hranici zde pojďme upravit.

A abyste netratili, tak jsme ochotni vám za to přenechat jiná území.“

Ale oni řekli: „Ne, my potřebujeme,

aby naše děla dostřelila na Leningrad!“

Oni šli do konfliktu s Ruskem, Sovětským svazem s vědomím, že je podpoří celý Západ.

A to se i stalo.

Pro Finsko to skončilo katastrofou.

Stejně jako tak skončila jeho účast ve Velké vlastenecké válce, když bylo v roce 1944 rozdrčeno.

Dvakrát byla prolomena nedobytná finská Mannerheimova obranná linie,

protože pro ruského vojáka

není nic nedobytné!

A Finsko bylo rozdrčeno.

A tyto dvě porážky zajistily to, že Finsko začalo být opatrné v tom rozsahu, v jakém získalo svou subjektivnost.

Ale zároveň bylo Finsku už v roce 1956 ze strany SSSR dáno najevo,

že se může k SSSR chovat sprostě

a nic mu za to nehrozí.

Šlo o to, že u nás byla finská vojenská základna, kterou jsme potřebovali pro obranu Ruska.

Finsko přece bylo součástí Ruského impéria, když už na to přijde.

Nikdy žádnou státnost nemělo, dokud se v Ruském impériu nepostarali o to, aby Finům tu státnost zformovali.

V tom carském Ruském impériu!

Veškeré dějiny finského státu započaly

až v roce 1807 na základě Tylžského míru,

kde bylo rozhodnuto, že se Finsko
stane součástí Ruska.

Když to vezmeme úplně od kořene.

Napřed se stalo součástí Ruska, potom tam začali formovat státní instituce.

Začali vychovávat finskou inteligenci.

Oni vlastní inteligenci totiž neměli,
neměli vlastní vzdělávací systém.

Vytvořili jim písemnictví, literaturu.

To všechno jim přece vytvořili.

Pro ty, co zapomněli, opakuji, že ten experiment s Finskem byl prováděn kvůli tomu,
aby se ty zkušenosti potom
uplatnily v celém Rusku.

Aby tak mohlo být rozděleno
na ty státečky bez suverenity,
aby byly vytvořeny státy, které předtím nikdy neexistovaly, jako například Kazachstán.
Takový stát nikdy neexistoval.

Takže k čemu jsme došli v důsledku těchto podpindosnických hrátek?

Že se prudce zhoršuje naše postavení.

Už před rokem byla naplánována ta krize okolo Kaliningradu,
kdy se postarali, aby ho
od nás dopravně odřízli.

A udělali to naši vnitřní podpindosníci!

Kteří zaprodali a zradili stát, kteří sní o tom, jak Rusko zlikvidují, aby udrželi na výsluní svého
páníčka.

A když pánička zachránit nedokážou a on zahyne... A oni vidí, že hyne.

Jejich pániček hyne a oni to vidí,
jenže to přijdou o smysl svého života.

Takže jsou připraveni ruskými zdroji zajišťovat všechny ruské nepřátele, jen aby zabíjeli Rusy, jak se
to také děje.

Ale teď se k tomu vracíme. Ty podpindosnické „elity“ v praxi zajistily...

Tím, že jsme neustále vytyčovali nějaké červené čáry: „Když tuhle překročíte, tak uvidíte!

Že jste ji překročili? Ale když

překročíte tuhle, tak teprve uvidíte!“

Červené linie se vyznačují jinak. Napřed musí dostat takříkajíc přes držku, a až potom vysvětlení:

„To máš za překročení mé červené čáry!“

Přičemž se vyznačuje velice neurčitě.

Aby pokaždé ti, kteří nechtějí znovu dostat nakládačku, pořádně přemýšleli,

zda nepřekročí nějakou další červenou čáru. Jen takto to mezi státy funguje.

Jenže když vyznačíte červenou čáru,

kterou třeba dnes můžete uhájit,

tak zítra se vytvoří taková zahraničněpolitická rovnováha sil, že ji už uhájit nedokázete.

A potom, když ji překročí, naruší

to vaši pozici ve světě.

Proto je nutné napřed ji uhájit, napřed obrana, a potom teprve vysvětlení: „To byla červená čára...“

Ať sami přemýšlejí,

kdy si jak mohou naběhnout.

Potom tam, kde vám to zdroje neumožňují, máte možnost manévrovat.

A pokud jste tu červenou čáru už vyznačili,

tak jste si předem to manévrování znemožnili.

Co u nás provedli podpindosníci? Na všech

úrovních neustále vyznačovali červené čáry.

A v odpověď na jejich překročení jsme nedělali nic.

Za jejich překročení nenásledovala žádná naše odpověď.

Došlo to až k tomu, že náš Poljanskij, náš zástupce ruského představitele v OSN vykládal:

„My můžeme kreslit červených čar, kolik chceme, ale vy si nedělejte starosti a klidně je překračujte, překračujte.

Až nám dojde červená, budeme je kreslit jinými barvičkami. Ale vám kvůli tomu nic nehrozí.

Takže v klidu narušujte všechny zájmy Ruska.“

Proto ten terorismus vzrůstá.

Jen si to vezměte, zatímco

proti Darje Duginové...

Přestože ten teroristický útok byl proveden společensky nebezpečným způsobem,

tak při něm zahynula jen ona sama.

Mohla zemřít společně s otcem, nicméně byl to personálně zaměřený teroristický útok.

Zatímco ten útok proti Tatarskému,

tím samým společensky nebezpečným způsobem,

s pomocí bomby, vedl ke zranění více než čtyřiceti lidí.

To znamená, že se ten terorismus

přesouvá do veřejného prostoru.

Ty červené čáry, které jsme vyznačili, oni překročili tou vraždou Darji Duginové...

A čím si to odnesli? Ničím!

Nebyla žádná odvěta.

Proti nám to eskaluje. Dokud se budeme bát bránit své zájmy, budou čím dál tím drzejší.

A tento týden se znovu

něco stalo v Brjansku.

Na pozadí toho teroristického útoku

v Petrohradu se objevil Brjansk.

Co se tam stalo?

Nu podle jejich slov se stalo to, že nějakým způsobem byl donucen k přistání ten pilot lehkého letounu,

který je schopen unést tak dvě bomby.

Otázkou zůstává, zda ho donutili přistát střelbou z pušek, nebo přistál z jiných důvodů...

To je otázkou, ale faktem

zůstává jeho zatčení.

Ale my přece víme, že na Brjansk

se neustále útočí, teroristickými útoky.

Na Bělgorod neustále něco létá, létají tam drony,
pokoušejí se shodit bomby na různé průmyslové objekty.

A jmenovitě tento člověk nejednou přilétal shazovat bomby, tím lehkým letounem.

A v Brjansku došlo ještě k jedné události.

Tentokrát, podle svých slov, odrazili vpád diverzní skupiny ze strany Ukrajiny v počtu 20 bojovníků.

Ale my už víme o jednom takovém odražení útoku z druhého března,

to bylo před měsícem, už tehdy

k takovému útoku došlo.

Tehdy bylo zraněno dítě, byli zabiti

obyvatelé Brjanské oblasti.

Tenkrát nám tvrdili, že je zasáhli

dělostřeleckou palbou.

Ale potom se nějakým zázračným způsobem, člověk, který se účastnil toho teroristického útoku,

toho útoku na Brjansk, ukázal být namočen

v teroristickém útoku proti Malofejevovi.

A opět je to nejasné. Pokud k tomu pokusu o teroristický útok na Malofejeva došlo před útokem na Brjansk,

tak to znamená, že ta teroristická skupina se zformovala tady, v Rusku.

A zde také získala své zbraně.

A pokud k tomu pokusu došlo až poté, tak to zase znamená,

že ta teroristická skupina se nestáhla do žádné Ukrajiny, že se rozptýlila tady v Rusku.

A na počest koho tedy byla ta dělostřelecká salva?

Co tou dělostřeleckou salvou dokazovali?

Takže jedna lež o Brjansku přitahuje další teroristické útoky.

Když se nevypořádali s tím prvním teroristickým útokem, nijak na něj neodpověděli,

tak tady mají hned další, se vším všudy.

O tom svědčí ten teroristický útok proti Vladlenovi Tatarskému a těm, kteří byli přítomni na tom setkání.

Teroristická válka proti Rusku se pozvedla

na kvalitativně vyšší úroveň.

Uplynul týden a naše tajné služby nemají nic připraveného, aby provedly odvetnou akci?

Určitě mají a nemyslím

tím teroristickou akci,

ale likvidaci konkrétní symbolické osoby v tom teroristickém společenství pod názvem Ukrajina,

která byla odpovědná za provedení

toho teroristického útoku.

Nu, například nějakého odpovědného důstojníka Hlavní správy vojenské rozvědky

té ukrajinské ozbrojené sebranky.

Nebo nějaké odpovědné osoby z Ukrajinské

bezpečnostní služby. To pro ně není problém.

A pokud k tomu nedošlo, tak to znamená,

že politická vůle je taková,

u našeho politického vedení, aby ty teroristické útoky zaplavily celý stát.

Aby lidé, zcela nevinní lidé umírali.

A jak na Ukrajině umí organizovat teroristické útoky proti zcela nevinným lidem, velmi dobře víme.

Jen se podívejte na Doněck.

Školky, školy, zastávky, obchody, tržnice...

To jsou místa, kam ti teroristé střílejí přednostně, aby umírali civilisté.

A těmito případy bez odvěty...

Neodpověděli za Darju Duginovou, neodpověděli na ten teroristický čin z 2. března v Brjansku a teď to eskaluje.

Oni to zesilují.

A ty noviny Bild píšou pravdu,

že mohou porušovat úplně všechno, vůbec nebrat ohledy na ruské zájmy, protože mocenské struktury zajistí,

aby Západ žádnou odvetu nepocítil,

aby si to Západ nijak neodnesl.

Oni mají proč s tím počítat.

Jakou máme vlajku? Koloniální!

Kterou nám přisoudil Hitler! A které teď dělají reklamu s plnou vervou.

Strkají ji úplně všude!

Možná je u nás zakázaná propaganda fašismu?

Ne, u nás je zakázaná propaganda vlastenectví.

Práce vnitřního prediktoru SSSR

prokuratura zakáže raz dva.

A tam, kde jde o propagandu

fašismu, stojí přímo památník!

Netiskne se jen literatura propagující fašismus a likvidaci Ruska.

Tomu nacistickému zločinci Krasnovovi

postavili rovnou památník.

A ten generální prokuratura chrání.

A co myslíte? Když tohle vidí Západ, že

si neuvědomuje, jak je naše „elita“ prodejná?!

Že ta dovolí Rusko likvidovat a bude je zajišťovat

zdroji? Aby nepřátelé měli zdroje k likvidaci Ruska.

Proč stále nechávají v klidu týl

té ukrajinské ozbrojené sebranky?

Aby každý voják došel na bojiště a nějak se zúčastnil té války, boje proti ruským vojákům.

Ale nesmí se tam jen dostat,

musí být navíc motivován.

A proto také televize na Ukrajině pracuje bez sebemenších problémů.

Tento mechanismus necháváme na pokoji,

aby do toho boje všichni šli pěkně motivovaní.

Aby byli přesvědčeni, že ty Rusy mohou porazit, a proto je musí zabíjet. Jak to hlásá televize.

Před rokem ji na chvíli

vypnuli, na týden.

Bum a ta jejich motivace

začala okamžitě upadat.

Ne, ne, ne, cožpak to mohou podpindosníci v Rusku, Gerasimov v generálním štábu připustit?

A proto každý náboj musí pěkně

dorazit až na frontovou linii.

Všechno palivo tam musí být bez problémů

přesouváno. Nic nesmí být likvidováno v týlu.

To by přece mohlo destabilizovat tyl té ukrajinské ozbrojené sebranky.

Potom by byl ten terorismus poražen,

a kdo bude potom zabíjet ruské vojáky?

No a Západ to vidí a zvyšuje sázky.

Když my neodpovídáme

a nebráníme své zájmy,

tak státy, které se toho přímo neúčastní,

ani ne státy třetího světa, prostě třetí státy,

by třeba Rusku i pomohly.

Ale komu mají pomáhat?

Vždyť Rusko, když ne dnes, tak zítra může kapitulovat. I přes to, že jasně vyhrává.

Stejně jako Rusko kapitulovalo

v Chasavjurtu. Vzpomínáte?

Rozprášili jsme ty mezinárodní teroristy v Čečensku, a potom podepsali ostudnou kapitulaci!

Cožpak v tom Istanbulu chtěli podepsat něco jiného? Jak se tam všichni hrnuli...

Vzpomínáte na toho generála

pederasta Fomina? Jak se tam hrnul?

Kdyby byl generálem a vlastencem, tak by řekl: „Nikdy a za žádných podmínek! Já mám čest, svědomí a vlast!“

Jenže je to generál pederast!

A co Medinskij, Sluckij

a další ta pakáž?

Takže když neodpovídáme, tak nezískáme

spojence, a to ani ty taktické, ani ty situační.

A nezískáme tak zdrojovou stabilitu.

Jak to ustála sovětská moc?

Vždyť sovětská moc neměla žádnou šanci to ustát, bolševici. Byla tu intervence, více než milión vojáků.

Cizí státy začaly okamžitě formovat různé bělogvardějské armády a vyzbrojovat je.

Bylo do toho vloženo vše.

Jen si vezměte ten rudý strom,

který byl odstřižen od všech přístavů. To mluvím o té mapě,

jak vypadal sovětský stát

v tom nejkrizovějším okamžiku.

Podél Volhy kmen toho stromu a okolo Moskvy jeho koruna. Byli odříznuti od všech přístavů.

Neměli žádnou šanci vyhrát. Ale oni se napřáhli do světa, vytvořili problémy v Turecku, tam upoutali jejich zdroje.

Vytvořili problém v Německu,

tam upoutali další zdroje.

Vytvořili problémy ve Francii,

ve Velké Británii. Prostě všude.

Protože uplatňovali globální politiku.

A okamžitě tak získávali spojence,

ať už situační, taktické, to není důležité.

Ustáli to, zformovali stát a začali obnovovat jeho územní celistvost.

Vracet ta území, která tak

či onak byla odstřižena.

Když například napřed podepsali mír s Polskem v roce 1920,

protože vedli válku na všech frontách

a museli někde ušetřit zdroje.

Podepsali to a v roce 1939 si ta území

vrátili. A takto to bylo ve všem.

A dokázali by vrátit všechna ta území, kdyby pokračovalo bolševické, stalinské řízení.

Jenže Stalina nahradili trockisté. Jak jsem řekl, tak okamžitě začali posílat signály:

„Můžete zájmy Ruska/SSSR porušovat,

jak se vám zachce, nic vám za to nehrozí.“

Takto prohrál SSSR.

A někdo tvrdí, že speciálně on, a přesněji ona o žádný Lvov nestojí.

No to už jsme rozebírali nejednou.

„Kemská volost? Jen si ji vezměte!“

A ta skutečnost, že je tam už tisíc let

prováděn nelidský experiment,

kdy z ruského člověka formují

Ukrajince, ve smyslu marginálů...

Protože se jedná o latinský pojem.

Aby stáli na okraji společnosti.

Když teď berou do zajetí vojáky, například z Azovu,

tak ti jsou z hlediska svého psychického stavu marginály.

Mluví rusky, píšou rusky, ale stojí na okraji,

už je nic s ruským světem nespojuje.

Oni je tak speciálně vychovávají,

aby bojovali proti Rusku a zabíjeli Rusy.

S tím experimentem je zapotřebí skončit.

Ani jeden čtverečný milimetr jim nesmí zůstat,

pro ten protiruský projekt Ukrajina.

Zůstat musí jen zeměpisný

název Ukrajina.

Stejně jako je zeměpisný název Sibiř,
Dálný Východ, Zabajkalsko, Ural, Povolží...
Ukrajina musí být stejným
zeměpisným pojmem.
Jako politický pojem nesmí Ukrajina existovat,
jinak se nepřestane lít ruská krev.
To je neustálá hrozba. Tisíc let
na tom pracovali, nad tím projektem.
Nastal čas udělat za ním tečku.
Spotřebovali jsme na to padesát minut, ale máme ještě otázky.
Prosí vás okomentovat návštěvu Macrona a von der Leyenové v Číně.
Když někdo tvrdí, že se jim zachtělo přidělit jako dozor politickou komisařku,
tak ji vypravili a ona odletěla do Pekingu,
do Číny, těm úředníkům.
Že se jim prostě zachtělo, tak ji tam vyslali.
Ale to svědčí o absolutní neznalosti státního řízení.
Každá návštěva a tím spíše
ta státní se připravuje.
S Macronem tam přiletělo
více než 60 podnikatelů.
Cožpak to mohlo být tak: „Já se dohodl se Si Ťin-pchingem, všeho nechte a letíme!“
Samozřejmě, že ne. U Macrona se jednalo o odloženou návštěvu.
Byla to odložená návštěva,
která byla připravována předem.
Připravovala se v Číně,
připravovala se i ve Francii.
Připravovaly se akce, připravovalo se podepsání smluv, různá témata.
O čem se bude jednat a na jaké úrovni.

Kde a jaké ostny je třeba zahladit.

A kde se tam vzala

ta Ursula von der Leyenová?

Ona tam skutečně byla přidělena

jako dozor. A jak to asi probíhalo?

Čína jim řekla: „To nám promiňte, ale

na vaši návštěvu jsme se nepřipravovali.

My nemáme zájem s vámi jednat.“

Tak se na ně obrátil Macron: „Musíme to zohlednit, protože jsme součástí Evropské unie

a Ursula von der Leyenová ji zastupuje.

Určitá část jednání v Číně může proběhnout

za její přítomnosti efektivněji.

Já bych se s vámi na něčem dohodl, a potom

se vrátil do Evropské unie a oni to tam rozporovali.

Bude proto lepší, bude-li tu přítomna.“

A tak tam přítomna byla, ale jako co?

Jako jeden z profilových odborníků.

Když jednají dvě hlavy státu, tak si pozvou dva ministry, aby řekli, na čem se dohodli.

Ursula von der Leyenová tam tedy byla jako

Macronův pomocník. A proto ji také tak přivítali.

Neměla červený koberec,

použila normální východ.

Nu, a protože se má za to, že má určité vyšší postavení (i když kdo ví čeho) v Evropské unii, tak kdo ji přivítal?

Ministr ekologie. To je o ničem.

„Nu, v souladu s tím jejich západním zeleným programem, bude o čem mluvit.“

„Že přišla? Tak ji sem pojďme usadit,

aby to naše prohlášení mělo větší váhu.“

A jaká byla ta prohlášení? Vždyť si to vezměte,

na základě finančně-průmyslového zájmu, ekonomické spolupráce Číny s Francií Si Ťin-pching dosáhl toho,

že Macron fakticky vystoupil proti USA,

když řekl, že jaderné zbraně se musí nacházet jen na území toho státu, který jimi disponuje.

Takže ze šesti vojenských základen v pěti evropských státech hezky odvezte své americké jaderné zbraně.

Takto přece USA podtrhl.

Dále, USA neustále mluví o tom, že musí celý svět řídit na základě pravidel.

A Si Ťin-pching povídá: „My se s Macronem dohodli, že všechno musí být řešeno na základě mezinárodního práva.“

To znamená, že v každém bodě

bylo něco navzdory.

A tady je nutné si připomenout

to, o čem jsem mluvil

už v minulém pořadu, kdy ta návštěva teprve měla proběhnout.

Že Evropa je silně závislá

na dodávkách zboží z Číny,

ale zároveň je Čína silně závislá na evropských technologiích a na evropském odbytí,

a je pro ně velice důležité tuto otázku vyřešit.

Ta věc se musí tak či onak řešit. Macron ji sice vyřešit nemůže, stejně jako Ursula von der Leyenová,

ale přes ně, přes komunikaci s nimi, je možné předat určité informace,

které budou konsolidovat místní evropské „elity“ v boji proti nadnárodnímu řízení v podobě USA.

Uvědomte si, že s ním přiletělo 60 podnikatelů.

S nimi se všemi si promluvili,

vše jim předali, a to musí zaúčinkovat.

A ono to zaúčinkuje v každém případě.

Ale v plánu bylo to, aby naopak zaúčinkovala Ursula von der Leyenová a určitým způsobem Macrona korigovala.

Ta ale dostala dost tvrdou odpověď

ve všech směrech. No například...

To opravdu musíte být zcela mimo realitu, když můžete předpokládat, že by se Čína vzdala Tchaj-wanu.

Tak takové tam byly okamžiky.

A je zde jedna důležitá věc,

která se stala v Evropě.

Vedoucí čínské mise při Evropské unii Fu Cong poskytl rozhovor New York Times,

kde konkrétně řekl, že prohlášení Si Ťin-pchinga

o bezmezném přátelství mezi Moskvou a Pekingem

není nic víc než vzletná fráze.

Od tohoto prohlášení se nesporně,

i když s určitým zpožděním,

což už je samo o sobě zajímavé,

oficiální Čína distancovala,

když prohlásila, že New York Times v tištěné podobě tohoto čínského představitele nepřesně interpretoval.

Je tu jedna malá, ale velice důležitá...

ani ne nuance, ale taková osobitost.

Jedná-li se o rozhovor, jak bych to řekl,

o nahrávaný rozhovor, tak je to jedna věc,

tam co ten člověk řekne, to tam také zazní.

A když je takový rozhovor vydán v tisku,

mám na mysli tištěnou podobu rozhovoru,

žádné vlastní interpretace řečeného,

ve smyslu, mluvil o tom a tamtom.

Když je publikován přímo rozhovor, a tady je řeč o rozhovoru,

tak ten, kdo ho poskytl, by měl

tu jeho tištěnou podobu autorizovat.

A pokud ty noviny vydaly ten rozhovor v neautorizované podobě, tak by měl následovat protest.

Ale žádný protest nenásledoval,
jednoduše žádný nebyl.

A já znovu opakuji, že CNN není elektronické médium, televize, není to televizní kanál,
CNN, to jsou tištěné noviny,
takže když publikují...

Oj, omlouvám se, ne CNN,
ale New York Times, samozřejmě.

New York Times nejsou CNN, to není televize, informační médium.

New York Times jsou tištěné noviny.

Takže i v případě, že to video zveřejní,
jak to nyní dělá mnoho deníků,
které vydávají i určitou elektronickou verzi,
tak to pravidlo stejně zůstává pravidlem.

A oni ho porušili. Pokud to učinili, měl by následovat protest.

A zatím ze strany Číny pozorujeme průtahy při vyvracení té věci. Co měli udělat?

Jakmile vyšel ten rozhovor, tak mu hned měli vyčinit a říci mu: „Soudruhu Fu Congu, takhle jste to přece neřekl?“

A on na to: „Ano, takto jsem to neřekl. Teď jsem ten rozhovor překontroloval a musíme vznést protest.“

Ale to ne, oni vyčkali, jestli jim
to neprojde. Proč to takto probíhá?

Je to ukazatel toho, že v Číně ještě nebyly zcela vyčištěny podpindosnické „elity“.

Vzpomínáte, jak svého času velice zhoršil politickou situaci okolo Sýrie Peskov?

Když řekl o Putinovi:

„On to prostě jen tak plácnul.“

Tohle je ve stejném gardu: „Ale to Si Ťin-pching prostě jen tak něco plácnul.

Vůbec si toho nevšímejte,
vše bude při starém.“

Jako to tehdy prohlásil Peskov.

Tak takové to bylo prohlášení.

To znamená, že se připravovali, chtěli vyhrát, ale nepodařilo se jim to a nepodaří.

Na ruském ministerstvu zahraničí prohlásili, že se Ukrajina, ta “velmoc”,

za účasti odborníků z řady dalších států pokouší působit na ruské civilní telekomunikační družice.

Co to má znamenat?

Pro nikoho není tajemstvím, že technologie potřebné například k vyhození potrubí Severního proudu má k dispozici jen jeden stát, Spojené státy.

A také technologie, které by mohly poškodit družice, mají k dispozici jen USA, mám na mysli ty naše.

My nevíme, jakým způsobem se pokusili poškodit naši družici, jakou z nich a jak byli úspěšní.

Víme jen to, že naše ministerstvo zahraničí kvůli tomu vyjádřilo svůj protest.

Navíc bylo řečeno: „Za účasti řady odborníků.“

Ale diplomatický jazyk je specifický,

jako když říkají „podpořili jste převrat“...

I když jinde Putin, když o tom mluví, tak to říká jinak: „Provedli jste státní převrat na Ukrajině“.

Stejně je to v tomto případě,

s tou „účastí řady odborníků“.

Je to další okolnost ukazující, že byly překročeny všechny „červené čáry“.

A oni překročili všechny „červené čáry“,

narušují zájmy všech států, jen aby USA jako stát, jako světový upír přežily.

Americká státní „elita“ všechny likviduje.

A teď došlo k této události, pokusili se poškodit naši družici, nebo ji i poškodili, to nevíme.

Nevíme, oč se pokusili, ani čeho dosáhli.

Ale potom došlo najednou v USA

k velice podivné události.

A konkrétně jeden z vedoucích, nejvyšších ředitelů zbrojařské společnosti Raytheon

letěl soukromým letadlem i se svou ženou a ještě jedním vysoce postaveným manažerem a jeho manželkou,

to letadlo u břehů Floridy

havarovalo a všichni zahynuli.

A v té společnosti se věnoval právě

otázkám vesmíru a rozvědky.

Souhra takových dvou věcí nikdy není náhodná.

Ale vypovídá to i o něčem jiném.

Kdyby Rusko chtělo zlikvidovat nějakého člověka, tak by na to byl potřebný čas a zanechalo by po sobě mnoho stop.

Ale když potřebují zlikvidovat někoho v USA,

tak mají jejich tajné služby zcela rozvázané ruce.

Proč by však měly tajné služby USA likvidovat člověka, který zaujímá tak vysoké postavení

a mohl fakticky dozorovat nebo

realizovat tu akci proti naší družici?

Opakuji, že tam jsou státní „elity“, které

překračováním všech těch „červených čar“

poškozují zájmy všech států na planetě Zemi a poškozují nadstátní řízení v podobě globálního prediktoru.

Oni svět posunují ke globální katastrofě,

v jejímž důsledku může zahynout veškerá

civilizace, a to je zapotřební nějak zastavit.

A proto je velice pravděpodobné, že to okamžitě zorganizovaly tajné služby, aby to hned zastavily:

„Ani o krok dále! Pokud na to Rusové zareagují,

zůstane Amerika bez vesmírného odvětví.“

Celá ta skupina družic Spojených států se dostala nahoru s naší pomocí, a to na úkor té naší,

protože Dmitrij Olegovič Rogozin za státní prostředky Ruska přednostně vysílal na orbitu americké družice,

zatímco ty naše...

„A nač by Rusku byly družice?

Nač je mu Východní kosmodrom?“ Tři rozpočty

vyčleněné na jeho výstavbu zašantročil kdo ví kam.

Tak tady jsme očividně viděli

zásah nadnárodního řízení.

Další signál. Tentokrát byly v novinách New York Times zveřejněny plány útoku...

S ohledem na stav ozbrojených sil Ruska,

ukrajinské ozbrojené sebranky

a dalších teroristických uskupení

bojujících společně s Ukrajinou.

A tady je nutné uvědomit následující.

Na úrovni politologů teď říci, zda se jedná o padělek nebo je to důvěryhodný únik informací, není jednoduše možné.

Nemáme k tomu dost informací. Až po uplynutí určité doby, ty informace budou veřejné,

a potom to budou moci politologové hodnotit. A co se týká vojenských analytiků, tak těm to musí být jasné.

Těm musí být okamžitě jasné, zda je to padělek, informační vhoz, nebo jsou to skutečné plány, protože ti mají faktologické informace,

se kterými to mohou porovnat.

A my víme, že v každém padělku,

v každém informačním vhozu

je určitá rovnováha mezi důvěryhodnými

a falešnými informacemi.

To kvůli tomu, aby se ty falešné informace schovaly za ty důvěryhodné.

Ale sama ta skutečnost informačního vhozu, sám obsah těch informací

poskytuje našim analytikům široké pole působnosti a napomáhá k přečtení našeho protivníka.

A tohle už nebyla jen tak ledajaká taktická operace s účastí New York Times, to byl závažný tah.

To znamená, že zasáhly nadnárodní síly, které ty informace pustily.

A klíče k nim mají v každé rozvědce při generálním štábu. Stačí to všechno využít.

Tento týden jsme viděli velmi mnoho takříkajíc pomoci ze strany globálního řízení.

Například Hollande našim prankerům...

Kdysi se mne ptali: „A co on je zač?

Patří ke státním „elitám“

nebo k nadnárodnímu řízení?“

Tehdy jsem odpověděl, že patří

jednoznačně k nadnárodnímu řízení.

Ale otázkou je, ke kterému?

„Jak ke kterému?“

Jedni hned předpokládali, že patří ke globálnímu prediktoru, jiní že ke Spojeným státům.

Ale v tom je právě ten problém, že to nadnárodní řízení mohlo patřit jak k USA, tak i ke globalistům.

A teď si to vezměte.

Běží speciální vojenská operace

a prankeři provádějí jednu operaci odhalování

protivníků a politických akcí proti Rusku za druhou.

V dané situaci... Abyste se dovolali nějakému lídrovi, nestačí mít jeho telefon,

číslo telefonu nebo jeho linky, ale musí také proběhnout zpětná prověrka spojení,

zda skutečně jste tím, za koho se vydáváte.

Protože žádný vysoce postavený člověk jen tak s někým nemluví, vždy musí proběhnout zpětná prověrka.

A prankeři to všechno dokážou zajistit a mohou tak zavolat komukoliv jako někdo jiný.

To jsou určité technologie,

velice složité technologie.

Oni mají velice solidní informační základnu, na jejímž základě pracují.

A co řekl Hollande? Prohlásil: „My jsme Minské dohody využili k tomu, abychom vyzbrojili Ukrajinu proti Rusku.

Nebylo to Rusko, kdo ty Minské dohody

využil k přípravě války.“

Je to informace výhodná pro Rusko?

Je. Ale řekl ji Hollande? Řekl!

A to už podruhé, před ním

to řekla Merkelová.

A na této úrovni se právě jedná o prohlášení na úrovni globálního nadnárodního řízení, nejde o nadnárodní úroveň státních „elit“ USA.

A když dokončíme tuto věc...

Co řekl Lavrov? „Nacházíme se ve fázi horké války s USA.

Doufáme, že se Američané vzpamatují a vrátí se k vyjednávání.

Uvidíme, a to čekání nebude dlouhé.“

Když Lavrova poprosili, aby to upřesnil, tak řekl:

„Nechme to tak. Uvidíme, jak to bude dál...”

O čem to mluví? My teď musíme takříkajíc přečkat den a udržet se přes noc.

Když to ustojíme, zhroutí se USA.

To právě proto podpindosníci uvnitř našeho státu dělají všechno pro to, aby vyvolali v Rusku ekonomickou katastrofu a třetí státy přestaly Rusku pomáhat.

Tak se pojďme podívat, co se děje.

Celá Afrika je orientovaná na Rusko.

Z Burkina Faso vyhnali francouzskou armádu, z Čadu vypověděli německého velvyslance, přičemž dost tvrdou formou.

V Ugandě dali co proto Kamale Harrisové.

Všechno to krok za krokem pokračuje.

Svět se začíná stavět k Západu konfrontačně.

A vzpomeňte si, co jsem o tom říkal.

Dokud je v USA situace stabilní, dokud se nedrží jen tak tak, mohou posílat letadlové lodě sem i tam.

Ale teď z jejich dvaceti tří

skupin leteckých lodí...

Nemám teď na mysli jen plnohodnotné útočné skupiny na základě velkých letadlových lodí, těch mají jedenáct,

přičemž jen tři mohou vyplout na bojovou hlídku.

Ještě tři skupiny jsou sestaveny

na základě menších letadlových lodí.

No a ty by mohly vyplout k africkým břehům a vyřešit všechny problémy.

Takže USA teď mohou z dvaceti tří skupin leteckých lodí použít maximálně šest.

To je konec, sevření povoluje

a Afrika se na to hned dívá jinak.

A v odpověď na všechny ty evropské obchody s otroky a pokusy o nátlak,

pokusy rozmlouvat s nimi svrchu:

„Co vy jste vůbec zač?

Jste jen domorodci a musíte nám být vděční za to,

že my, bílé panstvo, jsme sem k vám přišli...”

Rusko k nim demonstruje zcela

jiný vztah. A co vidíme?

Viděli jsme, jak Putin předával

pověřovací listiny v...

...v Kremlu u Putina.

A velvyslanci ze Zimbabwe se udělalo špatně, zřejmě má bolavé nohy.

Tak mu rychle přinesli židli a on

i přes zavedenou etiketu seděl.

A není to o tom, jací my jsme kabrňáci, když jsme mu přinesli židli, aby nespádl.

Fakticky se jedná o kiks

našeho oddělení protokolu,

protože takové věci se mají řešit dávno zavedeným způsobem.

Pro případy, kdy mají všichni stát

a někdo nemůže, má být k dispozici

speciální židle, které se říká stasidie,

kdy člověk jakoby stojí a přitom sedí.

A to, že ji v Kremlu neměli k dispozici,
je chyba oddělení protokolu, jejich kiks.
Nemuseli by tam nosit křeslo, ale předem tam připravit tu speciální židli
a ten člověk by si na ni hned mohl přisednout.
To přece nebylo vymyšleno jen tak pro nic za nic. Fakticky to přišlo z pravoslavné církve.
Patriarchové jsou totiž zpravidla staří a je pro těžké vydržet stát při bohoslužbách.
Proto byly vymyšleny takové židle,
na kterých zdánlivě stojí a přitom sedí.
Takže takovou židli by to oddělení protokolu mělo mít vždy po ruce.
Nu, nezvládli to, ale zato zvládli něco jiného.
Jinde by žádnou židli nepřinesli a nechali toho člověka prostě spadnout, co se dá dělat.
A naši přinesli židli, přestože tak trochu narušili protokol, nicméně předvedli svou úctu k Africe.
A Afrika dobře vidí, že Rusko se k jejím národům chová jinak, ne jako ty západní státy.
Vidí to i jiné státy, z Blízkého východu,
všichni, a tak se orientují na Rusko.
Teď už je jen zapotřebí,
aby k tomu Rusko bylo vnímavé,
aby naše „elita“ na sebe přestala přetahovat inflaci ze Západu přes kurz dolaru
a přestala ničit naši ekonomiku
přes lichvářské úroky.
Vždyť si vzpomeňte, kdy byla ekonomika Západu stabilní a dobře fungovala,
když měli nulové základní úrokové sazby.
Zatímco nás dusili šílenými sazbami.
A že tam teď u nich sazby stoupají,
tak to nám pomáhají globalisté
a ničí jejich ekonomiku,
aby nám to pomohli ustát.
A my to musíme využít.

Využít to, že národy světa se dívají na Rusko jako na jediného,
kdo může hodit rukavici světovému
hegemonu USA a ustát to.

Čína tu rukavici hodit nemůže, ale my ano. A ta situace je teď celkově pro USA katastrofální.

Tento týden zazněla celá řada silných prohlášení.

O čem mluvil Trump? „Naše měna upadá
a brzy přestane být světovým standardem.“

Jejich měna upadá a přestane
být světovým standardem.

A u nás Nabiullinova dělá všechno pro to, aby dolar zůstal světovým standardem, usilovně se o to
snaží!

V USA globální „elity“ pracují na potápění USA a naši podpindosníci dělají všechno pro to, aby USA
zachránili.

Dále řekl: „To bude největší porážka za dvě stě let.“ A co bylo před dvě stě lety?

Tehdy se Angličané zmocnili

Washingtonu a vypálili Bílý dům.

A on povídá, že to bude taková porážka,
která je připravení světového státu.

A ta se blíží. Nebýt našich podpindosníků, už by stála na prahu.

Ale ona už na něm stejně stojí.

Co napsali ve Fox News?

„Neschopná Bidenova politika
připravuje USA o světové лидерství.“

Washington Post: „Epocha americké
hegemonie na Blízkém východě skončila.“

A třesinkou na dortu bylo předávání pověřovacích listin velvyslankyni USA Lynne Tracy.

O čem ta mluvila? Já to snad raději přečtu, taková to byla šaškárna:

„Víte, já jsem už byla v různých státech a jednala s různými lidry,
ale jen vedle Putina jsem se

necítila dobře.

Měla jsem takový pocit, jako bych zde nebyla tou hlavní já ale on.

Nikdy dřív jsem nic tak nepříjemného nepocítila.“

S čím se to ta americká velvyslankyně střetla?

Vždy když přijedou do nějakého státu, tak jsou tam těmi hlavními, vždy se k nim lísají.

A najednou v Rusku hlava státu dává najevo, že hlavou v Rusku je ruský gosudar a žádný velvyslanec USA.

A co to Putinovo prohlášení, že Rusko

je subjektem globální politiky?

On to přece říkal speciálně jim. Veřejně ji pokáral:

„Vy stavíte svět na hranu globální jaderné katastrofy.

To vy všechno rozvrácíte.“

Rusko vstává z kolenou

a získává svou suverenitu.

A tu suverenitu získá,

pokud díky úsilí našich podpindosníků svět neshoří v požáru světové jaderné války.

A my nedovolíme, aby proti nám zaútočili bez odvěty, nám je k ničemu svět, ve kterém nebude Rusko.

Tak v tom budoucím světě USA

už nebudou lídrem.

Jediným bezalternativním lídrem bude Rusko i přes veškerou snahu Číny, aby se jím stala ona.

Nedokáže to. Celý svět se neorientuje na Čínu, ale na Rusko,

protože všichni velmi dobře

vidí ten potenciál.

Ale také všichni vidí, že uvnitř Ruska je

„pátá kolona“ – zrádci, vlasovci, podpindosníci.

Naše armáda dnes bojuje na bojištích speciální vojenské operace za budoucnost Ruska

a my jí tady uvnitř Ruska

musíme zajistit spolehlivý týl.

Všemi způsoby bránit zrádcům, vlasovcům,
podpindosníkům v jejich činnosti,
protože ti se snaží jen o jediné,
zlikvidovat Rusko.

Jako to dělá celý ten finančně-ekonomický blok: Siluanov, Nabiullinova a další... Nebudeme je
vyjmenovávat.

Nesmíme jim dovolit zlikvidovat Rusko. Nesmíme!

Nesmíme jim umožnit zničit Rusko.

A abychom věděli, jak to udělat, musíme vědět,
jak jsou řízeny složité sociální supersystémy, státy.

Pokud to víte, můžete se stát konceptuálně mocným člověkem a každý na svém místě hned pozná,
co a jak může udělat pro to, aby stát získal suverenitu a míra krvavosti nadcházejících událostí byla
snížena.

Od těch dob, kdy jsme světu předložili Konceptci, neustále říkáme,
že míra krvavosti nadcházejících událostí se bude odvíjet od míry,
v jaké si všechny vrstvy společnosti osvojí ty znalosti, které lidem přinášíme.

Jestliže si všechny vrstvy společnosti rychle osvojí tyto znalosti, bude míra krvavosti nízká.

Jestliže to nedokážou,
projeví se to jejím zvýšením.

A my se musíme snažit, aby si znalosti o řízení složitých sociálních supersystémů společnost
osvojovala rychle.

A to se bez práce na sobě nepodaří. Musíte číst tlusté knihy vnitřního prediktoru SSSR a vnikat do
nich.

Číst je zapotřebí prakticky všechno.

Vůbec je nutné číst

všechno, co bylo napsáno,

ale v dané situaci jsou těmi hlavními pracemi, které vysvětlují stávající okamžik,

třídílná kniha Válka, Stát a Bolševismus

a kniha Státní symboly a státní suverenita.

Také je v rámci stávající situace vydávána série Knihovna konceptuálních znalostí.

Její první díl je proto o ekonomice, o tom, jak řešit ekonomické problémy, kde pramení všechny ty zmatky.

A druhý díl je o imitačně-provokační činnosti, abyste poznali, kdo je skutečný vlastenec

a jde mu skutečně o vlast a kdo využívá vlastenecké fráze jen k tomu,

aby IMITOVAT buď konceptuální činnost nebo vlasteneckou činnost,

a zatím pracuje na zcela jiných

cílech proti státu.

Proto čtěte knihy, stávejte se konceptuálně mocnými, braňte zájmy své i své rodiny.

A díky tomu ochráníte zájmy své vlasti.

Protože zájmy vlasti a zájmy rodiny jsou z hlediska Koncepce sociální bezpečnosti nedělitelné.

Nemůžete ubránit zájmy své rodiny, aniž byste bránili zájmy své vlasti.

Stejně jako nelze vybudovat ráj u sebe

v kajutě na lodi, která se potápí.

A když se stanete konceptuálně mocnými a ochráníte zájmy své a své rodiny,

dokážete ochránit zájmy svého státu.

Zajistíte si tak i mírové nebe nad hlavou a štěstí vám i vašim dětem. Což vám ze srdce přeji.

A zatím na shledanou. Do příštích setkání!